INTENCJE MSZALNE w dniach 26 X – 1 XI 2026

Pon. 26 X	**7.00**	1) + Józefa 2) + Adam Prejzner (greg. 26)
	18.00	1) + Kazimierz Jakubowski (2. r.), 2) + Halina Lach (greg. 26)
Wt. 27 X	**7.00**	1) + Halina Lach (greg. 27), 2) + Adam Prejzner (greg. 27)
	18.00	1) – w int. wspólnoty Maranatha, 2) + Jan i Brunon
Śr. 28 X	**7.00**	1) + Tadeusz, + z rodziny: Halina, Janusz, Witold, 2) + Adam Prejzner (greg. 28)
	18.00	1) + Jadwiga, Tadeusz, Małgorzata, Stanisław, 2) + Halina Lach (greg. 28)
Czw. 29 X	**7.00**	1) + Halina Lach (greg. 29), 2) + Adam Prejzner (greg. 29)
	18.00	1) + Janina Mocarska, + z rodziny, 2) + Agnieszka Narloch (25. r.)
Pt. 30 X	**7.00**	1) + Antoni Marciniak (miesiąc po śmierci i pogrzebie), 2) + Adam Prejzner (greg. 30)
	18.00	1) + Wanda Buchholc (miesiąc po śmierci i pogrzebie), 2) + Maria Zamościńska (miesiąc po śmierci i pogrzebie), 3) + Halina Lach (greg. 30)
Sob. 31 X	**7.00**	+ Andrzej Zakrzewski (miesiąc po śmierci i pogrzebie)
	18.00	+ Janina, Alicja, + z rodziny
Ndz. 1 XI	**7.00**	+ Anna (4. r.), rodzice, + z rodziny Kozickich i Jasińskich
	8.15	+ rodzice, dzieci, dziadkowie, chrzestni
	9.30	+ Anna Czarna (miesiąc po śmierci i pogrzebie)
	11.00	+ Henryka, Helena, Edward Chmielewscy
	12.15	+ Albertyna, Edward, Marian, Tamara, + z rodziny
	12.30	+ Józef Gutarowski (greg. 1)
	16.30	+ Felicja Wysiecka (1. r.)
	18.00	+ rodzice Alicja i Tadeusz, + z rodziny Banaś
	20.00	+ Ryszard Lipiński

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
ul. Myśliwska 25, 80-283 Gdańsk
Biuro parafialne: poniedziałek i piątek 19.00 – 20.00
Kontakt: 794 106 766, gdanskmigowo@gmail.com
Więcej informacji: www.parafiamigowo.pl

Biuletyn Parafialny

****** PARAFIA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE ******
******** XXX Niedziela Zwykła, 25 X 2026, Nr 69 ********

EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (Mt 22, 34 - 40)

Gdy faryzeusze posłyszeli, że zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczony w Prawie, wystawiając Go na próbę, zapytał: "Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?" On mu odpowiedział: „Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy".

KOMENTARZ

W kilkuset przykazaniach, które obowiązywały wyznawców judaizmu, nie ławo było się odnaleźć i zrozumieć ich sens. Często trudno było nawet je ze sobą połączyć. Przykazania cytowane przez Jezusa pochodzą z Księgi Powtórzonego Prawa i Księgi Wyjścia. Do czasów Chrystusa nikt ich ze sobą nie łączył. Dzięki Niemu miłość Boga i bliźniego stała się nie tylko streszczeniem całej ewangelii i chrześcijaństwa. Jezus zaznaczał, że na tych prawach opiera się także Stary Testament. Jak często zastanawiamy się, co znaczy kochać Boga całym sercem, duszą i umysłem? Jak wcielamy w życie to polecenie? Miłość to nie puste deklaracje; to nade wszystko pragnienie bycia i jedności z tym, kogo kochamy, to współodczuwanie i chęć nieustannego wzajemnego poznawania się. Miłość to relacja, bycie w dialogu, to zaufanie i czerpanie radości ze wspólnego przebywania. Czy to wszystko dotyczy naszej więzi z Bogiem? Miłość bliźniego ma z kolei źródła w miłości do siebie samego. Wymaga rozwagi, zaufania, mądrości i otwartości. W miłości nie są najważniejsze emocje, ale nasza wola i decyzje, by w niej trwać, dbać o nią i ją rozwijać. Miłość do Boga i człowieka musi być podtrzymywana i pielęgnowana. Tylko wtedy będzie dojrzewała i piękniała.

****

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. W dzisiejszą niedzielę gościmy w naszej wspólnocie parafialnej kleryka Mikołaja, który dzieli się świadectwem o seminarium i powołaniu podczas wszystkich Mszy św. Wspieramy modlitwą i ofiarą – taca w dniu dzisiejszym przeznaczona jest na **Gdańskie Seminarium Duchowne**.
2. Zapraszamy do **wspólnej modlitwy uwielbienia** przed Najświętszym Sakramentem, wraz z modlitwą wstawienniczą w dzisiejszą, IV niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 18.00.
3. W **kalendarzu liturgicznym** będziemy obchodzić: w środę święto św. Apostołów Szymona i Judy Tadeusza. To **dzień imienin Księdza Arcybiskupa Tadeusza** Wojdy Metropolity Gdańskiego. Pamiętajmy w modlitwach o Pasterzu naszej Archidiecezji.
4. Trwa październik – miesiąc poświęcony modlitwie różańcowej. **Różaniec** odmawiamy codziennie po Mszy św. wieczornej. Nabożeństwa dla dzieci we wtorek i piątek o godz. 17.00.
5. Za tydzień będziemy obchodzić **Uroczystość Wszystkich Świętych** wraz z Oktawą. Msze św. 1 listopada według porządku niedzielnego. Msza święta zbiorowa za naszych bliskich zmarłych zostanie odprawiona w Dzień Zaduszny o godz. 18.00. Różaniec wypominkowy będziemy odmawiać w dniach 2 – 8 listopada po Mszy św. wieczornej. Kartki na **wypominki** są wyłożone na stoliku za ławkami. Oddajemy wypełnione czytelnie, najlepiej drukowanymi literami.
6. Zapraszamy do **kawiarenki** parafialnej w godz. 10.00 – 14.00.

****

PATRONI TYGODNIA – ŚW. SZYMON I JUDA TADEUSZ (28 X)

Ewangelie wymieniają **św. Szymona** w ścisłym gronie uczniów Pana Jezusa. Jest on chyba najmniej znanym spośród nich. Ewangelie wspominają o nim tylko trzy razy. Mateusz i Marek dają mu przydomek Kananejczyk (Mt 10, 4; Mk 3, 18). Dlatego niektórzy Ojcowie Kościoła przypuszczali, że pochodził on z Kany Galilejskiej i był panem młodym, na którego weselu Chrystus Pan uczynił pierwszy cud. Współczesna egzegeza dopatruje się jednak w słowie Kananejczyk raczej znaczenia "gorliwy", gdyż tak je również można tłumaczyć. Łukasz wprost daje Szymonowi przydomek *Zelotes,* czyli gorliwy (Łk 6, 15). Specjalne podkreślenie w gronie Apostołów, że Szymon był gorliwy, może oznaczać, że faktycznie wyróżniał się wśród nich prawością i surowością w zachowywaniu prawa mojżeszowego i zwyczajów narodu. Szymon Kananejczyk jest we wszystkich czterech katalogach Apostołów wymieniany zawsze obok św. Jakuba i św. Judy Tadeusza, "braci" (stryjecznych albo ciotecznych) Chrystusa, czyli Jego kuzynów (Mt 10, 4; Mk 3, 18; Łk 6, 15; Dz 1, 13). Czy był nim także i Szymon? Według Ewangelii św. Mateusza wydaje się to być pewnym (Mt 13, 55). Także i w tradycji chrześcijańskiej mamy nikłe wiadomości o Szymonie. Miał być bratem Apostołów: Jakuba Młodszego i Judy Tadeusza. Będąc krewnym Pana Jezusa, miał według innych zasiąść na stolicy jerozolimskiej po Jakubie Starszym i Jakubie Młodszym jako trzeci biskup i tam ponieść śmierć za cesarza Trajana, kiedy miał już ponad sto lat. Są jednak pisarze, którzy twierdzą, że Szymon Apostoł nie był krewnym Jezusa i jest osobą zupełnie inną od Szymona, biskupa Jerozolimy, który poniósł śmierć męczeńską za panowania cesarza Trajana. Powołują się oni na to, że tradycja łączy go ze św. Judą Tadeuszem tylko dlatego, jakoby miał z nim głosić Ewangelię nad Morzem Czerwonym i w Babilonii, a nawet w Egipcie - i poza Palestyną razem z nim miał ponieść śmierć. Według tej tradycji obchodzi się ich święto tego samego dnia. Również ikonografia chrześcijańska dość często przedstawia razem obu Apostołów. O przecięciu Szymona piłą na pół, jak głosi legenda (a nawet - piłą drewnianą), dowiadujemy się z jego średniowiecznych żywotów.

****

O życiu **św. Judy** nie wiemy prawie nic. Miał przydomek Tadeusz, czyli "Odważny" (Mt 10, 3; Mk 3, 18). Nie wiemy, dlaczego Ewangeliści tak go nazywają. Był bratem św. Jakuba Młodszego, Apostoła (Mt 13, 55), dlatego bywa nazywany również Judą Jakubowym (Łk 6, 16; Dz 1, 13). Nie wiemy, dlaczego Orygenes, a za nim inni pisarze kościelni nazywają Judę Tadeusza także przydomkiem Lebbeusz. Mogłoby to mieć jakiś związek z sercem (hebrajski wyraz *leb* znaczy tyle, co serce) albo wywodzić się od pewnego wzgórza w Galilei, które miało nazwę Lebba. Był jednym z krewnych Jezusa. Prawdopodobnie jego matką była Maria Kleofasowa, o której wspominają Ewangelie. Imię Judy umieszczone na dalszym miejscu w katalogu Apostołów sugeruje jego późniejsze wejście do grona uczniów. To on przy Ostatniej Wieczerzy zapytał Jezusa: "Panie, cóż się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?" Zasadne jest zatem przypuszczenie, że św. Juda, przystępując do grona Apostołów, kierował się na początku perspektywą zrobienia przy Chrystusie kariery. Juda jest autorem jednego z listów Nowego Testamentu. Sam w nim nazywa siebie bratem Jakuba (Jud 1). Z listu wynika, że prawdopodobnie był człowiekiem wykształconym. List ten napisał przed rokiem 67, gdyż zapożycza od niego pewne fragmenty i słowa nawet św. Piotr. Po Zesłaniu Ducha Świętego Juda głosił Ewangelię w Palestynie, Syrii, Egipcie i Mezopotamii; niektóre z wędrówek misyjnych odbył razem ze św. Szymonem. Część tradycji podaje, że razem ponieśli śmierć męczeńską. Inne mówią, że Szymon został zabity w Jerozolimie, a Juda Tadeusz prawdopodobnie w Libanie lub w Persji.